

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

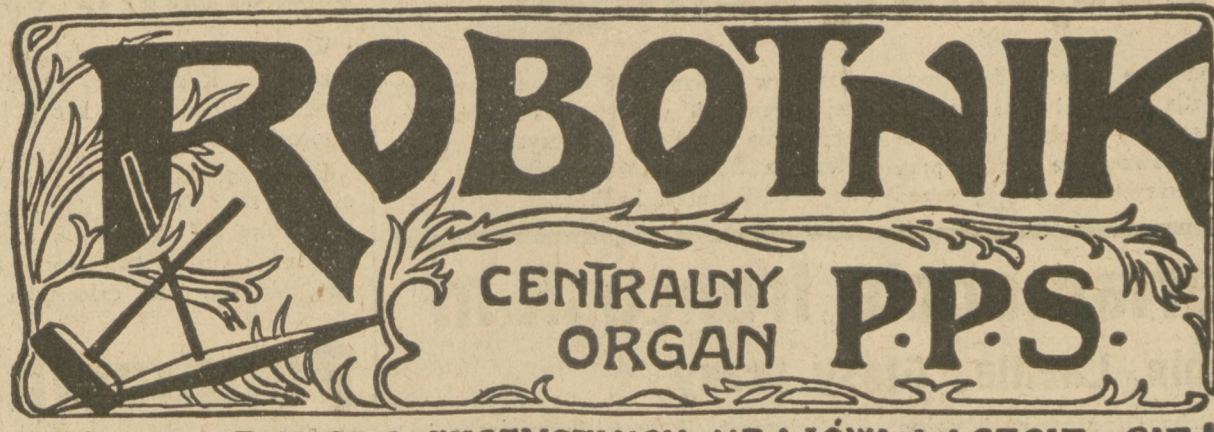
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 p.d.
do 3-ej po południu.

Za wstet rekrutacji Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Zapomniane i niszczone wartości

P. pos. B. Miedziński odpowiadał w dniu 6 listopada w Sejmie na mowy posłów opozycyjnych. Poruszył w swej odpowiedzi sprawę Berezę Kartuskiej. Poruszył w sposób mniej więcej taki: atakujecie Berezę Kartuską, a posłuchajcie, co wypisuje „Nowa Sztafeta”, nielegalne pismo O. N. R. o Prezydencie Rzeczypospolitej, o systemie rządzenia i t. d.

P. pos. Miedziński nie chciał pamiętać o dwóch rzeczach:

1) że w Berezie Kartuskiej członkowie O. N. R. stanowią mniejszość „odosobnionych”; większość to ukraińcy i komuniści, nie mający w żadnym stopniu nic wspólnego z „Nową Sztafetą”;

2) że najbardziej nawet obelżywe artykuły „Nowej Sztafety” ani nie tłumaczą, ani nie usprawiedliwiają koncepcji „obozu izolacyjnego” i „obozów w tym obozie panujących pod egidą p. woj. Kostka - Biernackiego, autora „Djabła - zwycięzcy” i „pułkownika wojsk polskich”.

Poniższy list, „ocenowany” wcale dokładnie przez nas samych, daje pewne... oddalone pojęcie o warunkach życia w owym „miejscu odosobnienia”.

„Udało nam się otrzymać kilka wiadomości o losie więźniów kartuskich, o warunkach, panujących w miejscu tak strzeżonym, jak żadna inna miejscowość w Polsce. Przed kilku miesiącami, gdy tylko zorganizowano ten obóz, podaliśmy możliwie najszczęśliwszą informację, a nawet fotografię budynku, w którym osadzono więźniów. Siedzą tam oni do dnia dzisiejszego.

Dwa kompleksy budynków składają się na „miejscu odosobnienia”. W jednym, położonym bliżej zewnętrznego parkanu, mieszkają policjanci, sprawdzeni specjalnie ze szkół policyjnych. Po sterunkowych jest przeszło osiemdziesięciu, komendę nad nimi ma podinspektor P. P. z Poznania, Bronisław Grefner, zastępcą jego jest komisarz Grabowski. Początkowo funkcje zastępcy komendanta pełnił komisarz Kudzewicz, okazał się jednak zbyt... „sentymentalnym”, więc odesłano go gdzieś indziej.

Więźniowie mieszkają w drugim budynku, bardziej oddalonym od szosy. Na parterze mieszczą się kuchnie, wartownia, składy, na pierwszym piętrze znajdują się cele więzienne. Takich cel jest 16, nie wszystkie jednak są zajęte. W sześciu celach znajduje się „komplet”, t. j. po 30 osób w każdej, dwie inne wypełnione są tylko częściowo. Razem więc jest około 200 „izolowanych”.

W celach tych są okna, ale pozabijane deskami. Zostawiono tylko tak zw. oberufty, ale pomalowano je białą farbą, tak, że nie przepuszczają prawie wcale światła. Kiedy więźniowie są w celi, oberufty tych otwierają nie wolno. Wietrzenie cel odbywa się tylko wówczas, gdy więźniowie są na robotach.

Umeblowanie celi składa się ze stołu, umieszczonego na środku celi, czterech ław drewnianych i trzydziestu sienników, leżących na podłodze. Sienniki są nakryte kocami, bez poduszki. Nie jest to jednak całe umeblowanie, gdyż w każdej celi znajduje się jeszcze kubek, służący za ustęp i — regulamin, zawieszony na ścianie.

Regulamin ów brzmi następująco:

Godz. 4 — pobudka.

Godz. 4 do 5 — mycie, gimnastyka pod komendą policjanta, śniadanie.

Godz. 5 — wymarsz do pracy, która odbywa się zarówno na terenie obozu izolacyjnego, jak i na zewnątrz. Praca przedpołudniowa trwa od godz. 11, czyli 6 godzin. O 11 powrót na obiad i przerwę do 1-ej popołudniu. Potem znowu praca, kończąca się o 5-ej. Dwie następne godziny przeznaczone są na umycie, lekcje i kolację. O 7-ej wiecz. więźniowie kładą się spać.

Rozbieranie odbywa się na korytarzu, gdzie zostawia się ubrania i w bież-

liźnie gęsiego trzeba maszerować do celi. Dotychczas jeszcze więźniowie nosili własne ubrania, przyozdobione jednak białą latą na plecach, przez całą szerokość pleców. Na płótnie wymalowany jest czarna farba numer każdego więźnia. Na lewym rękawie każdy więzień ma opaskę z tym samym numerem.

Więźniowie, idąc na robotę, muszą wychodzić z celi jeden za drugim, trzymając ręce na ramionach tego, który idzie przed nim. W czasie wychodzenia nie wolno oglądać się, nie wolno rozmawiać ze sobą.

Całe terytorium „miejscu odosobnienia” otoczone jest wysokim parkanem i drutem kolczastym. Niezależnie od tego wewnątrz obozu znajduje się jeszcze drugi parkan, otaczający budynek, w którym mieszkają więźniowie. Ten parkan z drutu kolczastego ma tylko jedno wejście, strzeżone przez posterunki policyjne. Nikt nie ma tam wstępu, nawet ci policjanci, którzy nie są specjalnie przeznaczeni do pilnowania więźniów.

Regulamin, wywieszony na ścianie każdej celi, głosi, że komendantem „miejscu odosobnienia” jest insp. Grefner, zwierzchnikiem którego jest wojewoda polski Wacław Kostek - Biernacki. Dalej wyczytać można w regulaminie, że każda próba ucieczki będzie karana za pomocą użycia broni, a NAJMNIEJSZA PRÓBA OPORU BĘDZIE LIKWIDOWANA SIŁĄ.

Wymienione są również kary, jakie czekają tych, co w jakikolwiek sposób zasłużą na nie. A więc: pozbawienie

posiłku na czas od jednego dnia do trzech lub też odosobnienie na czas od dwóch tygodni.

Odosobnieni „podwójnie” są umieszczani w karcerze, znajdującym się w budynku, położonym w drugim końcu dawnych koszar. Karcer nie ma światła elektrycznego, a jedynie małe okienko szerokości pół cegły, czyli około 13 cm.”

**

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Saliny w Bochni i w Wieliczce zamknięte

Wzburzenie wśród robotników. Co było powodem zamknięcia salin. Dzisiaj odbędą się zgromadzenia robotnicze

(Telefonom).

Sytuacja w Bochni i w Wieliczce nie uległa zmianie. Kopalnie soli są w dalszym ciągu zamknięte i niewiadomo, co władze zamierzają uczynić w tej sprawie.

Centralny Związek Górników w związku z tem oświadcza, że aczkolwiek odrzucił wysuniętą przez Monopol Solny obniżkę płac, to jednak, prowadząc jeszcze rokowania z wojewodą Kwaśniewskim i inspektorem pracy o interwencję w kierunku wycofania przez dyrekcję obniżki płac — strajku jeszcze nie proklamował.

Zgromadzenie górników, które się odbyło w Wieliczce, 14 b. m., nie proklamowało strajku, postanawiając zaciekać na rezultat interwencji Województwa i Inspekcji Pracy, oraz na dyrektyw Centralnego Związku Górników.

Za pozbawienie ludzi pracy ponoszą odpowiedzialność Dyrekcja Monopoli Solnego w Warszawie i starosta Wnek.

w piątek, 10 b. m., odbyła się konferencja delegatów robotniczych w Wieliczce, na której postanowiono zwołać na sobotę, 17 b. m., ogólne zgromadzenie górników, celem wyjaśnienia sytuacji.

Na zgromadzeniu w Wieliczce przemawiać będzie generalny sekretarz Związku tow. Stańczyk, w Bochni — tow. Durlak.

W związku z zaostrzeniem sytuacji, władze aresztowały 28 osób; z tej liczby — 26 osób zwolniono po przesłuchaniu, a dwóch towarzyszy, których podejrzewano o kierownictwo strajkiem: tow. tow. Czaporę i Konopkę — oddano do więzienia sądowego w Krakowie.

W Jugosławii „Kurs na pojednanie”

Jak donosi „Neues Wiener Abendblatt”, w Jugosławii zanosi się na zmianę polityki wewnętrznej. Książę Regent Paweł pertraktuje, jakoby z przywódcami opozycji, mianowicie z Koroscem, Mackiem, Spaho, Stojanowiczem i Jowanowiczem. Macek ma być podobno wkrótce wypuszczony na wolną stopę. Utworzony ma być nowy gabinet, a mowa też o mającej wkrótce nastąpić amnestji. We wspomnianych konferencjach nie uwzględniona jest grupa Pavelicza, która utrzymuje stosunki z separatystami. (PAT).

Przesilenie w Belgii Rezygnacja Jaspara

Belgijska agencja rządowa donosi, iż b. minister spraw zagranicznych Jaspar, któremu król powierzył misję utworzenia nowego Rządu, zwrócił się do króla z prośbą o zwolnienie go z tej misji.

Jak donosi korespondent Reutera z

Brukseli, poyższa decyzja Jaspara wywołała w belgijskich kołach politycznych powszechne zdziwienie. Prawdopodobnie spowodowana ona została la całości przedstawionej mu listy gabinetu.

Japonia wygrała batalię? Podobno przyznano jej równość zbrojeń morskich

Jak donoszą z Tokio: konferencja pomiędzy japońskim Min. spraw zagranicznych a marynarką w sprawie propozycji brytyjskiej, przyznającej pod pewnymi warunkami równość Japonii w zbrojeniach morskich, zbliżają się ku końcowi. W ciągu kilku dni opracowane będą instrukcje dla del. japońskiej w Londynie.

Rząd japoński nie zamierza podobno zmieniać pierwotnych instrukcji, przesłanych przez wiceadmirała Yamamoto ambasadorowi japońskiemu Matsudaira w Londynie, z czego wynika, że pro-

pozycje brytyjskie mogą być przyjęte przez Japonię tylko w takich rozmiarach, na jakie pozwalają pierwotne instrukcje japońskie; inaczej mówiąc Japonia nie zaakceptuje nawet najmniejszych ograniczeń.

WSPÓLNA AKCJA ANGLJI I AMERYKI?

Rząd waszyngtoński otrzymał od Rządu brytyjskiego propozycję wspólnej akcji na wypadek, gdyby rozmowy morskie w Londynie zakończyły się niepowodzeniem. (PAT).

Coraz więcej bezrobotnych w faszystowskich Włoszech

Urzędowy komunikat przyznaje, że liczba bezrobotnych we Włoszech w miesiącu październiku wynosiła 905.114

osób, czyli o 19 tys. więcej aniżeli we wrześniu r. b.

Nie udało się w Anglii Może uda się we Włoszech

Jak donosi korespondent „L'intransigeant” v. Ribbentrop, który z Londynu uda się na krótki pobyt do Szkocji, zamierza, wracając z Anglii, przybyć do Paryża i do Rzymu. V. Ribbentrop ma do spełnienia w Paryżu i w Rzymie analogiczną misję do tej, którą spełnił już w Londynie. Misja ta, zdaniem dziennika, polegać będzie na wyjaśnieniu min. Lavalowi i Mussoliniemu charakteru zbrojeń przeprowadzanych obecnie przez Niemcy. V. Ribbentrop podkreśli równocześnie, że uzbrojenie to nie ma żadnych celów agresywnych (?) i zaznaczy z naciskiem, że Niemcy nie zamierzają wypowiedzieć klauzul

wojskowych Traktatu Wersalskiego. (PAT).

**

Omawiając londyńską misję Ribbentropa, sowiecka „Prawda” pisze, że rozmowy dotyczyły w pierwszym rzędzie kwestię legalizacji zbrojeń niemieckich wzamian za powrót Niemiec do Genewy. Zdaniem pisma, porozumienie jeszcze nie nastąpiło, ale Berlin nie traci nadziei, że mocarstwa postawione wobec faktu dokonanego zbrojeń niemieckich zgodzą się na ich legalizację, dając w ten sposób Niemcom broń do ręki, celem realizacji planów ich polityki zagranicznej. (PAT).

Kronika ruchu socjalistycznego

Obrady Egzekutywy Międzynarodówki

Dn. 13 b. m. rozpoczęły się w Paryżu obrady Egzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej. Podajemy narazie informacje według agencji francuskiej Havas.

Głównym tematem obrad była sprawa współpracy z Międzynarodówką Komunistyczną.

W obradach wzięli udział m. inn.: tow. Vandervelde, De Brouckere, Otto Wels, Modigliani, Albarda. Socjalistów francuskich reprezentują tow. Blum, De Bracke, Grumbach, Longuet i Zyromski.

Zagajając obrady tow. Vandervelde przedstawił okoliczności, w jakich odbyła się wizyta w Brukseli komunistów Cachin i Thorez. Obaj ci delegaci przybyli w imieniu III Międzynarodówki i zaproponowali Vanderveldemu, jako przewodniczącemu Międzynarodówki Socjalistycznej upowszechnienie układu zawartego między socjalistami a komunistami we Francji, w celu wspólnej akcji.

Wywiązała się żywa debata nad propozycją komunistyczną. W dyskusji tej ujawniła się silna grupa delegatów zdecydowanie przeciwna współpracy z komunistami. Do tej mniejszości zaliczyć należy partię socjalistyczną Szwecji, Norwegii, Danii, Holandji i Czechosłowacji. W przeciwieństwie do tych partii, socjaliści Francji, Austrii, Włoch i Zagłębia Saary opowiedzieli się za ograniczonym porozumieniem obu Międzynarodówek, porozumieniem, ustalonym na ściśle określonych zasadach.

Socjaliści belgijscy wobec przesilenia rządowego

Jak wiadomo, Rząd belgijski de Broqueville'a podał się do dymisji. Dymisja ta jest świadectwem zupełnego bankructwa polityki tego Rządu, który od szeregu miesięcy rządził się pełnomocnictwami, a żadnych swych obietnic, które miał hojnie szafować przed użyciem pełnomocnictw nie dotrzymał.

Socjaliści, wyszukując niezadowolonych w kraju z rządów de Broqueville'a, wystosowali do społeczeństwa apel, w którym wskazują, że żadna zmiana osób nie zmieni sytuacji, że należy zmienić nie rządy, ale system rządzenia.

Socjaliści wysuwają swój Plan Pracy, jako jedyny program uzdrowienia kraju i opanowania kryzysu gospodarczego.

Psychoza zamachowa

„Umiłowany król” i „wierny poddany”

Z Bukaresztu donoszą: We czwartek w południe, w chwili, gdy król Karol udawał się do parlamentu celem odczytania mowy tronowej, do powozu królewskiego zbliżył się pewien człowiek, który chciał złożyć królowi petycję. Król przyjął dokument z rąk petenta. Pułkownik, jadący konno przy powozie królewskim, przypuszczając, że zbliżający się mężczyzna zamierza dokonać zamachu, uderzył go szabłą. Petent otrzymał lekką ranę w rękę. Został on od-

Odezwa kończy się oświadczeniem, w którym Partia Socjalistyczna wyraża gotowość wzięcia na siebie odpowiedzialności za sprawowanie władzy przy poparciu tych wszystkich, którzy przed

stawia w parlamencie plan systematycznej organizacji walki z bezrobociem, ożywienia handlu i przemysłu i uczynienia z Belgii państwa silnego i wolnego od kurateli banków.

W parlamencie francuskim

Mowa min. Laval. Głosy prasy

Francuska Izba Deputowanych rozpoczęła prace nad budżetem. W komisji spraw zagranicznych min. Laval wygłosił we czwartek dłuższe „exposé”; polityka zagraniczna Francji nie ulegnie żadnej zmianie.

Prasa poranna poświęca mowie min. Lavalu dużo miejsca. Dzienniki kładą specjalny nacisk na zagadnienie Saary. „Figaro” stwierdza, że Francja nie zamierza występować z inicjatywą, wykraczającą poza zakres Ligi Narodów. „Oeuvre” zaznacza, że stanowisko Francji w sprawie Zagłębia Saary jest uzasadnione.

„Matin” podnosi, że decyzje Rady Ligi Narodów z 1926 r. stanowią interpretację art. 30 układu o Saarze, dołączonego do Traktatu Wersalskiego. W myśl

tej interpretacji komisja rządząca jest upoważniona na wypadek zakłócenia porządku do wezwania wojsk z poza terytorium Zagłębia.

„Petit Parisien” wyraża przekonanie, że min. Laval będzie bronił w sposób stanowczy praw Francji. Plebiscyt w Zagłębiu musi zachować swój charakter międzynarodowy.

„Excelsior” podkreśla, że Francja stoi nadal na stanowisku, zajętym przez Radę Ligi Narodów w 1926 roku. Zarówno Niemcy, jak i Francja zobowiązały się do zagwarantowania wolności plebiscytu oraz bezpieczeństwa w okresie plebiscytowym. Rząd francuski nie może dopuścić do zakłócenia porządku iładu podczas głosowania.

„Kto zamordował Dollfussa?”

Pod powyższym tytułem ukazała się w Czechosłowacji broszura, napisana przez dr. Kreislera. Broszura ta ostro atakuje obecny Rząd austriacki, a w szczególności ostrze jej skierowane jest przeciw dr. Feyowi.

Rząd austriacki zwrócił się do rządu czechosłowackiego z żądaniem wydania dr. Kreislera, autora broszury.

Narazie policja aresztowała dr. Kreislera. Czy Czechosłowacja wyda go władzom austriackim — niewiadomo.

Dr. Kreisler w broszurze swej dowodzi, że główny oskarżony Planta, który w wyniku procesu zawisł na szubienicy, wcale nie jest winien morderstwa kanclerza Dollfussa.

Hitlerowscy „patryjoci”

Dziennik angielski „Manchester Guardian” donosi, iż wielu wybitnych hitlerowców, w Zagłębiu Saary, zajmujących obecnie kierownicze stanowiska w ruchu hitlerowskim w lat. 1919 i 1920 naturalizowało się we Francji, ponieważ obywatelstwo francuskie dawało im większe korzyści materialne. W przededniu plebiscytu wychodzą obecnie te na jaw.

Korespondent „Manchester Guardian” zapowiada ogłoszenie nazwisk tych obe-

cnie najkrzykliwszych „patryjotów” hitlerowskich.

Nie ulega wątpliwości, że gdyby to byli socjaliści, to okrzykanoby ich jako zdrajców, renegatów i niejedną z nich padłby ofiarą mordów kapturowych.

Pogłoski o chorobie tow. Seitza

„Ilustrowany Kurjer Codzienny” donosi:

Stan zdrowia b. burmistrza Wiednia Seitza budzi poważne obawy. Cierpi on oddawna już na ciężką chorobę żołądkową. Lekarze namawiają go do operacji, której on atoli nie chce się poddać.

Aresztowanie tow. Brauntala

Aresztowany w swoim czasie a potem zwolniony z więzienia redaktor wiedeński „Kleines Blatt” tow. Brauntal, został w tych dniach ponownie aresztowany w związku z demonstracją, jakie odbyły się w Wiedniu w sobotę i niedzielę ubiegłą z okazji ogłoszenia republiki w Austrii.

W Meksyku

Ponad 250 powstańców w Stanie Morelos (Meksyk), którzy przed kilku tygodniami rozpoczęli akcję przeciwko Rządowi, poddało się wojskom federalnym z powodu braku amunicji. (PAT.)

Nowy laureat Nobla

NAGRODA NOBLA W DZIALE CHEMII

Nagroda Nobla w dziale chemii za rok 1934 została przyznana uczonemu amerykańskiemu Lewisowi Urey, prowadzącemu od dłuższego czasu badania nad izotopami wodoru i problemem tak zwanej ciężkiej wody.

NAGRODA NOBLA W DZIALE FIZYKI ODROZCZONA

Na wczorajszym posiedzeniu komitetu nagrody Nobla w dziale fizyki, postanowiono udzielenie tej nagrody odroczyć do roku przyszłego.

Uspokoenie na giełdzie

Na giełdzie warszawskiej utrzymanie zostało w piątek restytuowane kursy pożyczki stabilizacyjnej. Obróty obligacjami tej pożyczki nie przybrały większych rozmiarów a transakcji dokonywano po kursie 70—69 dolarów. Podaż wyrównywała popyt.

Akcje Banku Polskiego wykazywały w dalszym ciągu i osiągnęły kurs 94—94,25 złotych. Na posiedzeniu giełdowym akcje Banku Polskiego były w poszukiwaniu. (Press)

Panama w spółce „Brody”

Wczoraj, podczas dalszej rozprawy przeciwko Rudrofi zeznawał dyr. banku Rozwadowski, który jest kuzy-nem oskarżonego.

Rozwadowski zeznaje bardzo korzystnie na rzecz Rudrofi. Zaprzecza, jakoby oskarżony był człowiekiem nieuczciwym. Wystawia mu świadectwo bardzo dodatnie, określa, jako człowieka honoru i

odpowiedzialnego. Zeznania Rozwadowskiego doprowadzają Rudrofa do głosego lkania.

Św. inż. Golinowski, oświadcza przed sądem, że w „Brodach” panowały olbrzymie nieporządki. Falszowano raporty finansowe i bilanse. „Brody” dostarczały kolei podkłady. Okazało się, że progi te były wykonywane z lichego materiału.

Polubowne rokowania między St. Jaraczem i Z.A.S.P.-em

Agencja BIP donosi:

Na posiedzeniu kapituły zasiadających członków ZASU'u w liczbie 19, (wśród których są najwybitniejsi artyści scen polskich) i zarządu najbliższej w Warszawie filii ZASP'u — TKKT., po rozpatrzeniu sprawy zatargu, jaki wynikł między zarządem głównym ZASP. i Stefanem Jaraczem, postanowiono

podjąć się załatwienia tego konfliktu w ciągu 48 godzin polubownie w drodze nawiązania pertraktacji między stronami. Następne posiedzenie w tej sprawie w tym samym składzie odbędzie się w sobotę, 17 b. m. Na posiedzeniu tem wysłuchane będą relacje z przeprowadzonych pertraktacji i zapadnie uchwała.

Grzywny sądowe nie będą zamieniane na pracę

Jak podaje agencja PID, minister sprawiedliwości wydał zarządzenie, po zostające w związku ze stanem bezrobocia. Zarządzenie to wstrzymuje zamianę grzywn sądowych na pracę.

Zgodnie z przepisami art. 43 K. K. kary grzywny mogą być zamieniane na pracę w wypadku nieściągłości. Ze względu na trudne warunki panujące na rynku pracy, Minister Sprawiedliwości wydał okólnik wstrzymujący tego rodzaju zamiany. Zamiast grzywny w

wypadku nieściągłości ma być stosowany tylko areszt zamienny. Zarządzenie to spowodowane zostało również brakiem domów pracy przymusowej, które dotąd nie zostały zrealizowane.

Należy nadmienić, iż z powodu sytuacji gospodarczej w ostatnich czasach często napływały podania do władz sądowych o zamianę wymierzonych grzywn pieniężnych na pracę przymusową.

Obligacje „Pożyczki Narodowej” zamiast wadium i kaucyj

W związku z rozporządzeniem Generalnego Komisarjatu Pożyczki Narodowej, zezwalającym na zamianę wadium i kaucyj, złożonych w gotówce urzędowi państwowemu na obligacje 6 proc. Pożyczki Narodowej, wydało Min. Skarbu przepisy, ustalające warunki tej zamiany.

Wycyfrowanie kaucyj pieniężnych zamiast Pożyczki Narodowej dopuszczalnym będzie tylko w tych wypadkach, gdy kaucja złożona po rozpisaniu subskrypcji pożyczki t. j. w okresie od dnia 28 września 1933 roku.

Zamówienia na broszurę

„Bez odpowiedzialności”

(mowa sejmowa tow. Zygmunta Żuławskiego, należy skierowywać niezwłocznie pod adresem naszej Administracji, Warszawa, Warecka Nr. 7.

Finalizacja rokowań o sprzedaż kolei Wschodnio-chińskiej?

Ambasador japoński w Moskwie Ota odbył 4-godzinną konferencję z sowieckim wicekomisarzem spraw zagranicznych Stomonikowem, podczas której uzgodniono dwa zasadnicze punkty sporne w sprawie sprzedaży kolei wschodnio - chińskiej, mianowicie kwe-

stje gwarancji japońskich za zobowiązania Mandżuko, oraz cenę towarów, któreimi strona japońska-mandżuko, zapłacić ma ½ ustalonej wartości kolei. Oficjalny komunikat o finalizacji sprzedaży oczekiwany jest w najbliższym czasie. (PAT.)

Przygotowywanie gruntu pod powrót Habsburgów

Korespondent Havasa z Wiednia donosi, iż sąd przysięgłych w Salzburgu skazał na karę śmierci trzech hitlerowców, oskarżonych o magazynowanie środków wybuchowych i przygotowywa-

nie zamachów dynamitowych. Tenże korespondent donosi dalej, iż do tej pory około 308 gmin wreczyło już dyplomy obywatela honorowego arcyksięciu Ottonowi. (PAT.)

Schuschnigg w Rzymie

Agencja Stefani podaje: wizyta kanclerza Austrii Schuschnigga w Rzymie ma głównie na celu zmanifestowanie trwałości przyjaźni włosko - austriackiej. Poza tem ma ona przyczynić się do zacieśnienia stosunków gospodarczych, nawiązanych w r. 1930 przez zawarcie układu włosko - austriackiego; przede wszystkim jednak wizyta ma charakter polityczny. Włochy dążą stale do umiędzynarodowienia gwarancji niepodległo-

ści Austrii i to raczej przez uzyskanie deklaracji wielkich mocarstw, niż przez odwołanie się do pomocy Ligi Narodów i „Małej Ententy”. (PAT.)

Ofiara „Biedaszybów”

W czasie wydobywania węgla z szynku w Zagórze zasypany został wskutek zawalenia się ściany węglowej 28-letni Edward Brodzinski. Nieszczęśliwy poniósł śmierć na miejscu. (PAT.)

Zgon gen. Dobrodzickiego

Wczoraj zmarł w Warszawie w szpitalu Ujazdowskim dowódca okręgu korpusu nr. 2 — Lublin gen. Jerzy Dobrodzicki.

Strajk giserów w Warszawie trwa

Znowu spiszek Macedońskiej Organizacji V.R.M.O.

Z Sofji donoszą, iż w czasie rewizji, przeprowadzonych w związku z wykryciem tam spisku, zorganizowanego przeciwko Rządowi przez macedońską organizację terrorystyczną V. R. M. O. natrafiono na archiwum tej organizacji, w którym znaleziono dokładne spisy imien-

ne wszystkich członków i przyjaciół tej organizacji. Spisów tych narazie nie ogłoszono.

W Archiwum znajdują się również okólniki wewnętrzne organizacji macedońskiej i dokumenty, dotyczące sporów w łonie różnych jej frakcji (PAT.)

Zaginione pamiątki b. kanclerza Schobera

W Austrii wielką sensację wywołało zaginięcie pamiątek b. kanclerza Austrii Schobera. Wkrótce po śmierci Schobera zmarła również jego żona. Wśród pozostałych papierów i dowodów nie znaleziono pamiątek o których wiadomo było, że Schober je spisywał zarówno w tym czasie, gdy jeszcze był prezydentem policji, jak i potem, gdy zos-

tał kanclerzem. Schober wprowadził zastrzeżenie, aby jego notatki i pamiątki nigdy nie były ogłaszane, ale niewątpliwie musiały tam być niepochlebne rzeczy o obecnych panach i władcach b. monarchii naddunajskiej, skoro uważano za stosowne pamiątki te sprzątnąć.

Strajk protestu chińskich robotników

Ponad 3600 robotników chińskich, zatrudnionych w towarzystwie angielskim „English Tobacco Company” w Szanghaju, przystąpiło do strajku. Straj-

kujący domagają się usunięcia kilku urzędników, którzy obchodzili się źle z robotnikami chińskimi. (PAT.)

Nowe dekrety o ulgach dla rolnictwa

Rozszerzenie uprawnień urzędów rozejmowych

Nowe dekrety rolnicze rozszerzają dotychczasowe uprawnienia urzędów rozejmowych, wprowadzając pewne zmiany do ich organizacji oraz trybu zaskarżania orzeczeń.

Powiatowe urzędy rozejmowe orzekają obecnie w sprawach posiadaczy gospodarstw grupy A (do 50 ha lub z zarządzenia odnoszących ministrów do 100 ha), wojewódzkie urzędy rozejmowe — w sprawach majątkowych gospodarstw wiejskich (grupy B i C).

Orzeczenia urzędów rozejmowych można zaskarżyć do Sądu Okręgowego, znajdującego się w siedzibie wojewódzkiego urzędu rozejmowego, gdy dotychczas można było zaskarżyć do najbliższego sądu okręgowego, t. j. sądu, w którego okręgu położone jest gospodarstwo wiejskie.

Najważniejsze uprawnienia urzędów rozejmowych są następujące:

1) w przypadkach, gdy rozłożenie spłaty i obniżenie oprocentowania nie następuje z samego prawa (np. dla dzierżawców ponad 5 ha obszaru; gdy istnieje lub wysokość długu są sporne itd.) urzędy rozejmowe mogą rozłożyć spłatę długu na lat 14, obniżając oprocentowanie do 3%, nie wyżej jednak niż 4½% (dla gospodarstw grupy B i C z pewnymi ograniczeniami); ponadto urzędy rozejmowe mogą:

2) zredukować sumę dłużną lub dług całkowicie umorzyć, jeżeli do sumy dłużnej wliczone zostały lub pobrane były nadmierne odsetki;

3) uznać za nieistniejące umowy dzierżawy lub kupna nieruchomości, zawarte dla zabezpieczenia lub spłacenia długu z ew. równoczesnym usunięciem z nieruchomości wierzyciela;

4) obniżać długi z tytułu działów rodzinnych i spadkowych, dokonanych między 1 stycznia 1926 r. a 1 lipca 1932 r., — z przystosowaniem tych długów do obecnych warunków gospodarczych;

5) obniżać długi z tytułu reszty ceny kupna ziemi, jeżeli czynność prawna, ustalająca cenę sprzedaży została dokonana między 1 stycznia 1926 r. a 1 lipca 1932 r., — z przystosowaniem długu do obecnych cen ziemi;

6) orzekać o pozorności czynności prawnej, stanowiącej tytuł zabezpieczeń hipotecznych, i zarządzać ich wykreślenie z hipoteki;

7) ograniczać odpowiedzialność poręczycieli w określonych wypadkach;

8) zmniejszać czynsz dzierżawny na okres 24 miesięcy naprzód w stosunku do zmienionych warunków gospodarczych, zmniejszać czynsz za lata 1932/33 i 1933/34;

9) przedterminowo rozwiązywać umowy dzierżawne za odpowiednim odszkodowaniem (przy parcelacji oddłużeniowej);

10) orzekać w sprawach postępowania układowego i likwidacyjnego (gospodarstwa grupy B i C);

11) bez rozprawy wydawać zaświadczenia o wysokości rat długu i jego odsetek, gdy ulgi mają zastosowanie z samego prawa (automatycznie);

12) zarządzić zawieszenie postępowania egzekucyjnego, gdy ra instytucji wie

rzycielskiej kredytu zorganizowanego (banki, kasy i t. p.) ciąży obowiązek zawarcia dobrowolnego układu z dłużnikiem;

13) orzekać o dacie nabycia długu rolniczego, a ponadto orzekać, czy dług jest rolniczy, do jakiej grupy zalicza się gospodarstwo, kiedy dług powstał oraz kto pobrał walutę.

Z powyższego wynika, że uprawnienia urzędów rozejmowych zostały rozszerzone kosztem dotychczasowych uprawnień sądów, których główna rola w sprawach oddłużenia rolnictwa obecnie polega na kontroli kasacyjnej w drugiej instancji.

Uwagi krytyczne o dekreтах oddłużeniowych podamy w następnym artykule.

HENRYK ŚWIATKOWSKI.

„Wyrafinowany i przebiegły, rozrzutnik i pijak“

Co B.B.W.R. mówi o swoim staroście

W niebardzo podłym mieście Rawie Mazowieckiej między miejscową „sanacją“ trwają kłótnie i spory. O co? Jak zwykle o posadki i wpływy. Nic to nie jest specjalnego, bo dzieje się podobnie w innych miastach Polski, — ale w Rawie, obok której znajduje się rezydencja p. Prezydenta w Spale stosunek między wewnątrz „jednostki“ obozu są już wręcz skandaliczne.

Miejscowy B. B. W. R. zagaił parol na obecnego starostę p. Rogawskiego, stawiając mu szereg poważnych zarzutów na temat jego pozostawienia w do życia i gospodarki.

Posypały się skargi.

Przybyła komisja rewizyjna Wydziału Powiatowego, która stwierdziła, że p. starosta korzystał z węgla Sejmiku dla siebie, że śladem obywateli sfer wyższych papierosy opłacane były z funduszy publicznych, że obiady p. starosty z p. X (dosłownie z p. X tak było na kwiecie) kosztowały bardzo drogo, że dłużnicy wchodzą p. staroście na pensję, że p. starosta do Warszawy nie może jeździć za 8 zł. zwykłym autobusem tylko jeździ luksusowym samochodem itd. i itd. Do tego doszły zarzuty, że p. starosta pokłócił całą miejscową społeczność, że „zrobił“ wybory wbrew miejscowemu B. B. a według własnego widzimisię, co dało sukces endekom, że po powrocie z urlopu kazał sobie wystawić bramę tryumfalną, co śmiech w mieście wzbudziło, że ma różne sprawy o zniesławienie itd., i td.

Gdy interwencje rawskiego B. B. o usunięcie niewygodnego mu i kompromitującego starosty nie odniosły skutku, gdyż ten ma poważne plecy, w miejscowym organie „sanacji“ w „Gazecie Rawy Mazowieckiej“ ukazały się przeciw p. Rogawskiego artykułiki. P. starosta poradził sobie konfiskując „Gazetę“.

Tego już było miejscowemu B. B. dosyć. Postanowiono „wykończyć“ p. starostę i zebrać przeciw niemu materiały z jego przeszłości.

Rawski B. B. pismem z dn. 15.6. b. r. zwrócił się do Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem w Stanisławowie, gdzie przedtem p. starosta Rogawski urzędował, z prośbą o wydanie opinii o jego działalności. I oto jaka odpowiedź nadeszła:

Stanisławów, 19.VII.34.
Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem
Sekretariat Wojewódzki
Stanisławów ul. Sapieżyńska 11, m. 22
telefon 819

L. dz. 143 34/t.jn.
Do Prezydium Rady Powiatowej
BBWR. w Rawie Maz.
(na ręce WP. Stanisława Prackiego)

W odpowiedzi na pismo tamt. z dnia 15.VI b. r. w sprawie p. Rogawskiego obecnego starosty w Rawie Mazowieckiej, komunikuję, że miejscowa opinia o nim

„Czystka“ w „sanacji“

W lokalnych organizacjach „sanacyjnych“ przeprowadzana jest obecnie „czystka“.

Kierownictwo polityczne BB. domaga się aby we wszystkich oddziałach BB. przeprowadzono selekcję wśród członków, i aby do zarządów miejscowych organizacji powołano nowych ludzi, którzy dotychczas nie brali udziału bezpośrednio w życiu politycznym.

Podobno w Warszawie, w okręgu śródmiejskim skreślono około 60 proc. członków.

jest następująca: rozrzutnik i pijak — wszędzie pozostawia po sobie wielkie długi. Zadłużenie jego we wszystkich Komunalnych Kasach Województwa Stanisławowskiego wynosi 26.000 zł.

Jako pracownikowi Banku Gosp. Kraj. postawiono warunek — albo zmieni dotychczasowy tryb życia i podda się sanacji finansowej, albo weźmie odprawę i pójdzie. Wybrał drugą alternatywę. Otrzymał 7.000 zł. gotówki — długów nie zapłacił nie tylko prywatnym wierzycielom, ale samemu Bankowi, któremu winien za pobrany węgiel około 500 zł. W życiu społecznym udziału nie brał.

Na podstawie informacji od znanych go osób podaje, że należał do typów umiemych — bardzo wyrafinowanych. Przebiegły umiejący się wszędzie wślizgnąć.

Gładki i nieuchwytny w swych przekonaniach politycznych — jeżeli mógł szej na rękę endekom.

Konkretnie dowody dopiero zbieram, wyniki moich badań nadeślę.

Kierownik Sekretariatu Wojewódzkiego w z. Dr. Bolesław Kaprocki.

Świetnie! Bezpartyjny Blok charakteryzuje swego starostę jako pijaka, rozrutnika, człowieka, który nie płaci długów, wyrafinowanego i przebiegłego wreszcie niepewnego politycznie.

Tak się p. Rogawski „zasłużył“ w Stanisławowie, gdzie był tylko prokurentem Banku Gospodarczego. Gdy w Stanisławowie stał się niemożliwy przeniesienie go dzięki protekcji z awansem do Rawy.

Na jak wysokie stanowisko awansuje teraz p. Rogawski gdy w Rawie grunty zacznie mu się palić pod nogami?

Może zostanie wojewodą?

Bajeczna karjera

W chwili wybuchu rewolty katalońskiej, szefem wojskowym w Barcelonie był mało dotychczas znany GEN. BATET. Pan generał, znalazłszy się w gmachu rady katalońskiej, DAŁ SŁOWO rządowi Compagnys'a, że w walce jego z faszystami władzy centralnej zachowa ścisłą neutralność. Pan generał jednak słowa generałskiego NIE DOTRZMAŁ; z niesłychanym bestialstwem zdławił środkami wojskowymi powstanie w Katalonii, z całym spokojem stosując nawet takie metody, jak polpanianie z czterech stron budynków, w których schronili się walczący robotnicy.

Ile pan generał otrzymał z miliona pesetów, ofiarowanych oddziałom „pacyfika-cyjnym“ przez BANKI HISPANISZKIE, o tem cenzura p. Lerroux pisać nie pozwala. Faktem jest natomiast znanym i opublikowanym, że za swe „rycerskie wyczyny“ w Katalonii gen. Batet AWANSOWA-NY został na generała dywizji.

W związku z zamordowaniem dwóch rewolucjonistów przez sądy p. Lerroux, wybuchł w Barcelonie strajk powszechny. Dzielny wojak Batet, w nadziei dalszych awansów ogłosił przez radio, że strajkujący robotnicy będą „ścigani jako winni buntu“ (!) i oddawani pod sąd wojenny (!) „... Podobno robotnicy barcelońscy odpowiedzieli panu generałowi pełną propozycją, może trochę trywialną, ale w takich wypadkach najwłaściwszą. Tem nie mniej, pan generał Batet jest najpoważniejszym kandydatem na stanowisko ministra spraw wojskowych w rządzie faszystów hiszpańskich i oczekuje łada dzień wysokiego odznaczenia papieskiego.

Bo burżuazja hiszpańska czy inna umie wynagradzać za wierność i gorliwą służbę. A chętnych do niej nie braknie.

17
LISTOPADA
1934

DZIŚ OSTATNI DZIEŃ!

Najwyższy czas! Gdyż tylko dziś jeszcze, kupując 2 paczki Radionu po 80 groszy u któregośkolwiek kupca na terenie Katowic oraz wszystkich innych miast i miasteczek Górnego Śląska, otrzyma Pani trzecią oryginalną paczkę Radionu bezpłatnie.

Z tej wyjątkowej okazji korzystać mogą tylko Panie Gospodynie z Górnego Śląska i tylko do 17 listopada.

SPIESZCIE SIĘ BO W PONIEDZIAŁEK BĘDZIE ZAPÓŹNO!

Przegląd prasy

BURZUAZYJNA OFIARNOŚĆ.

Ile to cikliwych artykułów, ile to mów pełnych patosu wylewa się na temat konieczności pomocy powodziannom. — A rezultat? Rezultat jest kompromitujący dla filantropji naszych sfer burżuazyjnych.

„Głos Narodu“ zamieszcza reportaż na temat tego, jak się przedstawia pomoc społeczeństwa dla powodziann. M. in. czytamy:

W paczkach dla powodziann nadchodzą atlasowe pantofelki na wysokich obcasach, kapelusze damskie, gorsety z czasów prababek, gazowe szaliki i tiu lowe woalki, przejryste sukienki. Magazyn cierpliwie i sumiennie zapisuje te dary, odkłada je osobno, ale powodzianom przeciwieście ich nie może. Jak zużytkować to komiczne miłosierdzie salonowe? Czy z tych fatalaszków hieraz zresztą zużytych, dziurawych i nie wartych, można zrobić bodaj „dobroczyńną loterię fantową“?

Oczywiście, że nie. Ale nasze paniusię z przemysłowych sfer mają czyste sumienie, bo dały gorset swojej prababki.

„I. K. C.“ JAKO PROPAGATOR MORALNOŚCI WŚRÓD MŁODZIEŻY.

Uważacie, czytelnicy, właśnie nie kto inny, ale właśnie „Ilustrowany Kurjer Codzienny“ zamieścił wzruszający artykuł, protestujący przeciw różnym przejawom niemoralności w życiu młodzieży. Wnikliwy autor chce „zdręczyć maskę błogiego spokoju i obojętności społeczeństwa“, a to z tego powodu, że wśród młodzieży szkolnej wzrasta „nasilenie przestępczości, pijaństwa i rozwiązłości“.

„I. K. C.“ na poparcie słuszności swego oskarżenia w stosunku do młodzieży cytuje 15 faktów, różnych przejawów niemoralności i przestępstw. Oto kilka z nich:

Dwaj uczniowie szkoły powszechnej napadają wieczorem na przechodnia w celach rabunkowych, raniąc go nożami i spłoszeni uciekają.

Siedmiu uczniów najstarszej klasy średniej szkoły zawodowej podczas wycieczki naukowej do zakładów garbarskich kradzie parę kilogramów skór, a podczas wycieczki do fabryki tytoniu nieustaloną ilość tytoniu i papierosów.

Kilku uczniów szkół średnich, dojeżdżających do szkoły koleją, napada w pociągach na przekupniów, jadących na targ do miasta, rozkrada im cały zapas jabłek, rozrzuca po przedziale i rozbija kilkudziesiąt jaj.

Uczeń szkoły zawodowej trudni się sutenerstwem i katuje swą ofiarę, gdy nie chce mu oddać wszystkich „zarobionych“ pieniędzy.

Uczeń innej szkoły zawodowej utrzymuje intymne stosunki z pracownicą fryzjerską, a gdy ta nie chce mu być powolną, katuje ją w niehumaniczny sposób, wybijając zębami, grozi nożem i t. p.

Uczennice gimnazjalna, córka powaźnego urzędnika sądowego, znajdują w towarzystwie męskim nieubraną w ga bincie restauracyjnym.

W dyskretnej łozy lokalu klubowego „bawi się“ uczennica gimnazjalna z młodym porucznikiem, a „zabawa“ kończy się interwencją pogotowia ratunkowego.

I tak w dalszym ciągu. Istotnie są to objawy zastraszające i „IKC.“ ma rację, że społeczeństwo powinno z nimi walczyć wszelkimi środkami. A przede wszystkim organ p. Dąbrowskiego ma rację, gdy pisze:

„Wychowawca młodzieży musi być przede wszystkim sam najlepszym przykładem dla młodzieży“.

Wobec tego oświadczenia proponujemy uroczyste panu posłowi z BB, Marjanowi Dąbrowskiemu:

„Robotnik“ gotów jest wraz z p. M. Dąbrowskim przeprowadzić wspólną kampanję przeciw „TAJNEMU DETEKTYWOWI“, którego demoralizujący wpływ na młodzież jest niezawodny. Czy p. Dąbrowski się zgodzi?

UPADEK „SANACJI“.

„ABC.“ analizując sytuację polityczną, stwierdza, że przeżywamy okres upadku „sanacji“.

Oboz sanacyjny stanowi obecnie dziwną mieszaninę siły i bezradności. Siła wynika z faktu posiadania władzy i braku dość mocnych przeciwników, bezradność ze świadomości, że nie ma na kim się oprzeć.

Na oportunizmie i karierowiczostwie nie zbuduje się siły społecznej. Dziś w sanacji, wśród żywiołów ideowych panuje zmęczenie i zmęczenie, zanik myśli i inicjatywy, a wśród licznych brygad ordynarna walka o posady, wpływy i stanowiska.

S-ek.

Kto wygrał na loterii?

Wczoraj podczas ciągnięcia loterii głównej wygrane padły na następujące numery:

I ciągnięcie

Po 100.000 zł. — 183710 154582.
10.000 zł. — 154.
5.000 zł. — 171986.
Po 2.000 zł. — 70451 156364.
Po 1.000 zł. — 38334 52140 98787 1.3048 158725.

Po 500 zł. — 118051 14520 179059.
Po 400 zł. — 17066 49645 66620 92598 94528 98714 99099 116648 144233 165906 175474.

Po 250 zł. — 16771 18149 47176 53934 56266 59663 61161 65684 74722 85852 88597 101508 104858 109388 117549 119984 138858 135155 141868 149281 151581 167652 167863 171442.

II ciągnięcie

50.000 zł. — 11588.
10.000 zł. — 117299 123085.
5.000 zł. — 30971.
Po 2.000 zł. — 52586 40181 56794.
Po 1.000 zł. — 92501 122364 56784 79701 128650.

Po 500 zł. — 37058 67838 108087 123449 158512 176228.
Po 400 zł. — 9936 15144 21330 21287 87962 44477 50283 63812 78239 82683 90609 91674 101410 114734 145289 154220 163205 163610 164752 168583.

Po 250 zł. — 28833 24887 34318 37212 49470 59039 69874 74210 70712 79266 94492 92492 94692 102500 103930 107181 110259 111863 115512 118670 135092 139327 147361 156106 152950 172111 172996.

MŁODZI IDĄ

Młodzi porzucają szeregi endecji Ale dokąd odchodzą

Ciekawe zachodzą zjawiska na terenie obozu t. zw. narodowego, jeżeli chodzi o młode pokolenie.

Przez Nieśwież i Dzików, przez konsekwentne niszczenie ustawodawstwa społecznego, przez odpowiednią politykę podatkową, no i nie w najmniejszym stopniu przez zżeczne stosowane dotacje, potrafiła „sanacja” wydrzeć w znacznej mierze Narodowej Demokracji te jej naturalne podstawy działania, jakimi były do przewrotu majowego warstwy obszarniczo-burżuazyjne.

Mogła jednak endecja nie tracić otuchy i z odwagą spoglądać w przyszłość póki posiadała w swych szeregach tak wielki atut, jak młodzież, choćby ograniczoną do terenu akademickiego.

Ostatnio jednak i w tej dziedzinie spotkały obóz „Narodowy” dotkliwe ciosy.

Już kiedy powstał „Obóz Wielkiej Polski”, były znaki na ziemi i niebie — pozwalające wnioskować, że takiej zupełnej harmonii między O. W. P. a „starem” Str. Narodowem, to tam nie było. Zamknięcie O. W. P. przez „sanację” nie pozwoliło na naturalne dojrzenie konfliktów między „młodymi” a „starymi” w endecji, a raczej proces ten opóźniło. O. W. P. przekształcił się na Sekcję Młodych Stronnictwa Narodowego i zdawać się mogło, że „jedność w narodzie” jest całkowita.

Niewiele jednak minęło czasu, a oto wybuchł błyskotliwy fajerwerk pod nazwą „O. N. R.” i ulice Warszawy zalała masowo kolportowana „Sztafeta”.

Wprawdzie „O. N. R.” nie występował z wyrażeniami atakami przeciwko Str. Narodowemu, włączając w kierunek antyżydowskich burd; niemniej jednak było to niezależnie się pewnych grup młodzieży z pod władzy i duchowej i organizacyjnej starszego pokolenia endeckiego. Czy powstała O. N. R. było tak zupełnie samodzielnym odruchem, czy poza akcją rozgłaszanych młodzieńców — nie można się dopatrzeć koronkowej roboty poniekąd sprytnych panów, — wiadomo z jakich sfer, to kwestja, — którą ze zrozumiałych względów musimy narazie pominąć.

Faktem jest, że dość znaczne grupy młodzieży wypowiedziały posłuszeństwo oświadczył mężom ze Stronnictwa Narodowego.

Jeszcze nie przebrzmiały echa powstania O. N. R. (echa te zresztą dają się słyszeć stale, ostatnio — na salach sądowych), gdy oto nowa secesja młodych opuściła Stronnictwo Narodowe. Mamy tu na myśli t. zw. Związek Młodych Narodowców, kierowany przez p.p. Stahla i Dembińskiego, któremu przysiężył w sukurs ostatnio grupa lwow-

ska pod wodzą Hrabyska i grupa warszawska, kierowana przez p. Małatyńskiego.

Ta nowa secesja ma nieco inne oblicze, niż O. N. R. O ile ten ostatni wystąpił na widownię „rojno i zbrojno” z wielkim rozgwarem i hałasem — to młodzi ze Zw. Młodych Narodowców są bardzo cisi... jeżeli chodzi o stosunek do Rządu.

A jednak to zagadnienie było istotną przyczyną rozejścia się Zw. Młodych Narodowców ze Stronnictwem Narodowym. Jeżeli bowiem sięgniemy do dość szkieletowego zresztą, programu Zw. Młodych Narodowców („Reduta” Nr. 10), to przekonamy się, że zarówno w dziedzinie polityki gospodarczej (kurs na średnią własność), jak i w stosunku do mniejszości narodowych (zasada naczelna zoologiczny antysemityzm), do zagadnień klerykalizmu, polityki zagranicznej, czy choćby kwestji świadomego macierzyństwa — „Młodzi Narodowcy” nie zdobywają się na żadną oryginalną myśl, powtarzając oklepane aż do znużenia frazysy pani matki — Endecji. To, że odżegnywują się secesjonści od „masońsko-liberalnych poglądów ubiegłego stulecia”, to że proklamują zasadę „silnej władzy państwowej hierarchji i dyscypliny” to mogłoby wprawdzie wywołać uśmiech zadowolenia na ustach p. Sławka, w okresie czasu, gdy „czynnik decydujący” nie zdezawutował jego koncepcji „elity” — ale i to nie może istotnie dzielić „Młodych Narodowców” od Stronnictwa Narodowego, które też przecież nie może być z dobrą wiarą, podejrzwane o niezmienną wierność hasłom demokracji parlamentarnej.

Co naprawdę było przyczyną rozłamów?

Wydać się nam, że poza pewnymi tarciami natury osobistej — to stosunek do Rządu, do „sanacji”. Jak wspomnieliśmy — w tej dziedzinie program młodych narodowców zachowuje wiele mówiące milczenie... „Cum tacet-clamant” (przez to, że milczą — krzyczą). Zresztą nieco inaczej milczący w tej dziedzinie był p. poseł Stahl w swym przemówieniu w debacie sejmowej, do którego jeszcze, być może, wrócimy. Nie przesadzając (choć przesadzając zdaje się nie trudno), jakimi drogami pójdzie Zw. Mł. Narodowców — chcemy tu podkreślić narazie inne zjawisko — polegające na tem, że młodzież odchodzi od N. Demokracji. Młodzież ta nie przychodzi do Socjalizmu. To trzeba sobie wyraźnie powiedzieć.

Młodzież dzisiejsza stoi na stanowisku zmiany obecnej rzeczywistości i to zmiany natychmiastowej. W jakim kierunku ma pójść ta zmiana, młodzież t.

zw. narodowa niebardzo się orjentuje. Nieudolność w formułowaniu programu pogłębia brak wyrobienia politycznego, sprowadza ten program do najłatwiejszego hasła: („bij Żyda”).

Niemniej jednak wśród tej młodzieży szerzy się głęboki ferment, którego lekceważyć nie można i koło którego nie wolno przejść obojętnie.

Ten ferment dzisiaj wyładowuje się w „O. N. R.”, w walkach wewnętrznych „Legionu Młodych” i pozbawia szeregi Stronnictwa Narodowego — młodzieży.

Jutro może on doprowadzić tę młodzież do Socjalizmu, jeżeli ten ostatni wykaże nie tylko rozsądek, ale i odwagę w rozwiązaniu podstawowych problemów życia społecznego.

Ciągnie kto może

Dowiedzieliśmy się niedawno, z racji procesu buchalterki Zw. Pracy Obywatelskiej Kobiet, jakie to olbrzymie subwencje otrzymywała od Rządu organizacja „sanacyjnych” kobiet.

Oczywiście młodzi „sanatorzy” nie chcą pozostać w tyle w tym zbożnym wyścigu do... żłobu.

Oto, jak donosi prasa,

w „Poznaniu Legion Młodych Un. Pozn. otrzymał w roku ak. 1933-34 subdyjnm w wysokości 2.000 zł., Związek Polskiej Młodzieży Demokratycznej 1.000 zł., Mysł Mocarstwowa 1.000 zł.”

A więc 4.000 zł. w ciągu roku w jednym Poznaniu otrzymały „sanacyjne” organizacje młodzieży akademickiej.

Na to są pieniądze!

Zapał który się szybko skończył

Burżuazyjne organizacje młodzieży żydowskiej powołały przed rokiem antihitlerowski komitet młodzieży.

Rozpoczęto pracę z wielkim rozmachem. Zwolane zostało masowe zgromadzenie młodzieży, które zresztą tak zorganizowano, by przypadkiem nie rozleź się tam głos żydowskiej młodzieży socjalistycznej. Aż raptem wszystko uciхло. Paniec było, że „Makabi” czy innych nacjonalistycznych żydowskich organizacji zapomnieli jakoś o swym zapale. Widać „tatusiowie” dali do poznania, że zbyt zapał może zaszkodzić w interesach. To też od dłuższego czasu o działalności tego komitetu nie słychać.

Na froncie walki z hitleryzmem pozostała jedynie młodzież socjalistyczna. To było zresztą do przewidzenia.

Nigdy nie znajdą pracy... Tragedja młodocianych robotników

Odsetek bezrobotnych wśród młodocianych wzrasta w stosunku znacznie szybszym, aniżeli wśród robotników do roslých. Gdy w r. 1931 na ogólną ilość zatrudnionych w całym przemyśle robotników liczba młodocianych stanowiła 6 proc., to w roku 1934 liczba ta spadła do 2,2 proc.

Natomiast liczba młodocianych zdolnych do pracy (t. j. według przepisów, mających 15 lat) rosłać będzie z roku na rok w tempie szybszym niż dotąd. Bieżący rok jest bowiem ostatnim, w którym w życie wstępują roczniki wojenne, z natury rzecz mniej liczne.

Łatwo przewidzieć, iż nawet gdyby kryzys nie pogłębił się, liczba młodocianych bez pracy rosłać będzie z roku na rok.

Powstaje pytanie: co robi się dzisiaj, by tej ogromnej masie bezrobotnej młodzieży dać zatrudnienie?

Nic nie słychać o jakiejkolwiek akcji w kierunku masowego zatrudnienia młodocianych, czy uruchomienia specjalnych robót publicznych.

Jedyny „dorobek” w tej dziedzinie — to osławione „obozy pracy”, w któ-

rych, jak twierdzi prasa sanacyjna — przebywa 5000 młodocianych, co byłoby zresztą kroplą w morzu. Skoszarowani „junacy” poddani dyscyplinie nawiązków wojskowej, za ciężką pracę przy robotach ziemnych otrzymują, jak wiadomo, strawę z kotła i 50 gr. dziennie.

Ale — niezależnie od warunków, jakie w obozach tych istnieją, — czy mogą one być uważane za przejaw akcji zmierzającej prawdziwie do zwalczania bezrobocia wśród młodzieży?

Pod tym względem nawet kapitaliści dają na to odpowiedź przeczącą, bowiem walka z bezrobociem wśród młodocianych musi się łączyć z akcją odpowiedniego przygotowania zawodowego, a tego w żadnym razie nie ma w „ożach pracy”. Takie zdania czytamy nawet w prasie tego rodzaju, jak „Przemyśl Metalowy” i „Nowiny Techniczne”.

Innymi słowy: w ramach dzisiejszej rzeczywistości nie widzimy poważnej akcji zwalczania bezrobocia wśród młodocianych.

Kradną życie i zdrowie!

(22 wobec 16 we wszystkich innych grupach wieku).

Lekarze mający styczność z młodymi robotnikami, z niepokojem stwierdzają, że trzecia część młodocianych pracuje z gorączką, i to młodsze roczniki częściej niż starsze. Jest to oczywiście skutkiem małego, równo chorób, jak złych warunków bytu, jak i warunków pracy, co się szczególnie ujawnia w krawiecczych, tkactwie i zawodach pokrewnych.

Wreszcie wypadki przy pracy, te straszliwe, a codzienne katastrofy, które corok dają w Polsce olbrzymią cyfrę 100.000 kłerek, zdarzają się u młodocianych prawie o 100 proc. częściej niż u starszych pracowników. Powierzenie młodocianym niebezpiecznych robót bez odpowiednich zabezpieczeń przed wypadkami daje w wyniku te okropne cyfry. Największa ilość wypadków (73 proc.) przypada w Warszawie na chłopców, zatrudnionych w przemyśle metalowym.

Takie oto są rozmiary tej legalnej kradzieży przez kapitala zdrowia i życia młodzieży robotniczej... narazie. Dopóki nie przyjdzie burżuazji ochota na jednorazowe, bandyckie przelanie krwi młodzieży robotniczej na polu tak zwanej chwały.

W tym stanie rzeczy w walce o zdrowie i życie dopuszczalne być muszą wszelkie środki.

WILLIAM LOCKE

RÓD BALTAZARÓW

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

ROZDZIAŁ VII.

Gdy odzyskał świadomość, ocknął się w stanie niezrozumiałego półsnu. Nie miał pojęcia, gdzie się znajduje. Próba poruszenia się wywołała taki potworny ból w głowie, że niemal znowu stracił przytomność. Członki jego ciała również zdawały się być tknięte paraliżem snu. Przez chwilę leżał, starając się skoordynować swoje wrażenia, aż w końcu doszedł do wyraźnej konkluzji, iż rzeczywistość nie śpi. Oczy jego spoczęły na płycie z granitu, która — gdy leżał na lewym boku — ciągnęła się długą linią, natomiast, gdy spoglądał w dół — widział szorstką trawę. Stopniowo uświadomił sobie, że znajduje się pod gołym niebem i że kamienie stanowią część muru, otaczającego jego zagrodę. Nie umiał powiedzieć, co robi w tem miejscu. Czuł się chory i słaby. Wysiłkiem woli poruszył nogą. Ruch ten ujawnił mu niezwykłą sztywność członków jego ciała; również wzbudził nanowemu uczucie strasznego bólu w głowie. Znowu przez jakiś czas leżał bez ruchu. Tak, teraz jest dzień, świeci słońce... w odległości jakichś dwudziestu stóp mur rzuca cień. Po chwili budzące się do przytomności zmysły poczuły wstrętne zaduch. Pociągnął nosem, próbując znowu poruszyć głowę. Ostrożnie podniósł prawą rękę do miejsca, które bolało go tak nieznosnie. Palce jego dotknęły jakiejś gęstej cieczy. Podsunąwszy je pod oczy, spostrzegł, że są pokryte skrzepłą krwią. Dotknął znowu głowy i uświa-

domił sobie z osłupiałym zdumieniem, że włosy jego przylepiły się do kamienia.

Przedewszystkiem musi się oswobodzić... Później przypomniał sobie, że powiedział wtedy: „Muszę na tem skoncentrować swoje siły; w tej chwili nic innego nie odgrywa roli”. Zrobił tak rzeczywiście — i po niewystawionej udręce, pod wpływem której zaczął krzyczeć głośno, udało mu się na koniec uwolnić włosy z ich lepkiego więzienia; poczem, osłabły z wysiłku, przewrócił się na grzbiecie i patrzył w górę na błękitne niebo. Wiał lekki wiatr, ale był on przesiąknięty tym samym ohydym zapachem.

Gdy tylko Baltazar zdołał zebrać dość fizycznej energii, podniósł się — i w postawie siedzącej, opierając się na rękach, patrzył tępo i w osłupieniu na rozciągający się przed nim obraz nieopisanego zniszczenia. Tam, gdzie ongi rozciągała się dobrze mu znana, podłużna zagroda — teraz nie było nic, prócz chaotycznej masy kamieni, z pośród których podnosiły się i skręcały pióropusze czarnego dymu. A wiatr przywiewał dym w jego stronę...

Spojrząwszy w dół, spostrzegł, że sam jest czarny od dymu. Nachylił się, spoglądając przed siebie i, będąc już pewny utrzymania równowagi, podniósł ręce do czoła, szukając, jakiegoś klucza do otaczającej go zagadki. Stopniowo wracała mu pamięć. Oto siedział wieczorem razem z Quong Ho... usłyszeli jakiś dziwny hałas i wyszli, aby przekonać się, co to było... A potem... co stało się potem?... Prostu otworzyły się bramy piekła — i nicości. Tak, pamięta wszystko. Gdy wyszli, była gęsta mgła; teraz powietrze stało się czyste, przepięknie czyste... Słońce świeci, ale znajduje się nisko na horyzoncie, a więc musi być wczesny poranek.

Co to było? Burza z piorunami? W dom uderzył

piorun? Przycisnął skronie. Nigdy nie słyszał o burzy z piorunami, połączonej z gęstą mgłą. Poza to, grzmoty nigdy nie objawiają się takim długim, ciągłym, rytmicznym, wzmagającym się terkotem... Ale czemuż innemu, prócz grzmotów i błyskawic, można przypisać zniszczenie, którego obraz roztacza się przed jego oczami?

Rozejrzał się dokoła. Kamienny cokół pokryty był masą gruzów. Były tam szczątki muru, zmienione do niepoznania kawałki budulca, resztki skróconej żelaznej poręczy, popiół, zwęglone drzewo... Niepewnie podniósł się na nogi. W głowie czuł nieopisaną ból; — coś mokrego ściekało mu po szyi — i uświadomił sobie, że rana, spowodowana najwidoczniej uderzeniem głowy o kamień, zaczęła nanowemu krwawić. Zanim owiązał czoło chustką, którą mechanicznie wyciągnął, spostrzegł — zupełnie blisko — martwe szczątki psa Brutusa i schował chusteczkę do kieszeni. Pies został najwidoczniej zabity na miejscu jakimś wielkim kamieniem, który w niego rzucono. W tej chwili Baltazarowi poraz pierwszy przejaśniło się zupełnie w głowie. Nieznany wstrząs spowodował nie tylko zniszczenie, ale i śmierć. Gdzie jest Quong-Ho?

Zaczął rozpaczliwe poszukiwania. Stali przecież razem, w odległości paru kroków od drzwi frontowych. Skierował się w tamtą stronę, ale wśród gruzów nie mógł znaleźć żadnego śladu. Z pobawionego dachu granitowego szkieletu budynku i przez okna wychodziły czarne masy dymu. Bezcelowem byłoby, a nawet wprost niewykonalnem, szukać czegoś wewnątrz. Baltazar wołał głośno imię Chińczyka, obchodząc dokoła zwałony dom — i na każdym kroku znajdował nowe dowody całkowitej katastrofy.

(D. c. n.)

KUPON

na dzieło prof. ROSENBERGA

Historja

Bolszewizmu

w brosz. | w oprawie

za Zł. 4.20 | Zł. 5.60,

franco

adres:

(nadesł. jako druk za opł.

poczt. 5 gr.)

Wyciąć i nadesłać do Spółki

Nakładowo-Wydawniczej

„Robotnik”

Warszawa, Warecka 7

z jednoczesną wpłatą

na P. K. O. Warszawa

Nr. 175.

Piotr Major

W dniu 15 b. m. odbył się w Częstochowie pogrzeb tow. Piotra Majora, członka PPS, b. skarbnika Zarządu Oddziału Zw. Rob. Przemysłu Włókienniczego, b. sekretarza Wydziału Rady Związków Zaw. i czł. Rady Nadzorczej Stow. „Jedność” w Częstochowie.

Liczny kondukt żałobny, poprzedzony czterema Czerwonymi Sztandarami, dużym wieniec z dziesięcioma szarfami i innymi, przy dźwiękach orkiestry, z trumną ze zwłokami tow. Majora nieśli na barkach towarzysze, oraz rodziny zmarłego — wyruszył z kościoła szpitalnej na cmentarz na Rulach w Częstochowie.

Nad otwartą mogiłą żegnali drogiego towarzysza imieniem Zarządu Głównego Zw. Rob. Przemysłu Włókienniczego — tow. Al. Dąbrowski, a imieniem Częstochowskiego OKR-u PPS, i Rady Związków Zawodowych tow. J. Kaźmierczak. W przemówieniach tych podniesione zostały wartości tego bojownika klasy robotniczej, który od 14-go roku życia już pracował na kawałek chleba w fabryce „Stradom”, a wstąpiwszy do szeregów organizacyjnych stał w nich niezachwianie do ostatniego tchnienia życia, służąc zawsze przykładem innym.

Przy pochylonych sztandarach, wśród śpiewu „Czerwonego Sztandaru” i „Miejnarołdów” grudy ziemi pokryły zwłoki drogiego klasy robotniczej tow. Majora.

Cześć jego pamięci.

Tow. Major pozostawił matkę starszą i żonę z małym dzieckiem.

Kurator-defraudant

W Poznaniu aresztowano kuratora spadku dr. Falkowskiego, niejakiego Antkowiaka, który, zarządzając masą spadkową, dopuścił się sprzeniewierzenia na sumę 12.000 zł.

Zatarg na „Częstochowiance”

(Kor. własna).

W bieżącym miesiącu upływa rok od pamiętnego zajść przy usuwaniu robotników z fabryki „Częstochowianka” — i oto w nocy z dnia 14 na 15 b. m. powtórzyły się podobne zajścia.

Jeszcze nie uregulowano sporów w fabryce „Peltzery” po 7-mio tygodniowym strajku okupacyjnym (gdzie dopiero w poniedziałek, dn. 19 b. m. ma się odbyć obustronna konferencja pod przewodnictwem Głównego Insp. Pracy Kłotta), gdy znowu doszło do zaognienia stosunków.

Wyrzucanie robotników, zapowiadanie wprowadzenia pracy na czterech krosnach, nieuwzględnienie najskrajniejszych pędów (gdzie chodziło o zastąpienie chorych, bądź nie żyjących, przez innych członków rodziny) dalej groźba redukcji pracy na dwa dni w tygodniu, niedopuszczanie do wyboru delegatów — i inne krzywdzące robotników metody doprowadziły, do takiego napięcia, że robotnicy Oddz. tkalnia i plac zastrajkowali w dniu 13.XI.

Odbyta konferencja w Inspekcji Pra-

„Dzikie pola” administracji Kresowej

W dniu sanacyjnego „Kurjera Wileńskiego” z dnia 14 listopada.

W roku zeszłym znana była sprawa komendanta, post. P. P. w Tomaszówce, kolo Brześcia, Wł. Trojanowskiego, który wraz z konfidentem Łomakinem, urządził sobie w nocy obławę, we wsi Orzechowice na wyimaginowanych „wywrotkowców”.

Wyniki obławy były tragiczne: ko-

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMA

Wykonanie szybko i dokładnie

Wybory Samorządowe w Zagłębiu pod znakiem nadużyć

(Kor. własna)

W Sosnowcu unieważniono wszystkie listy w robotniczym okręgu Sielec, pozostawiając tylko listę B. B. Nr. 1, jako powód unieważnienia podano brak podpisów pod listą aczkolwiek potrzeba było podpisów 98, a dostarczyliśmy 186, lecz w listach wyborczych urzędnicy magistratu robili „cud”, zamieniając imiona męskie na kobiece i odwrotnie. (!!) Naprzykład w pierwszych wyborach pod pisywał listę i głosował Jeleni Władysław i żona jego Marja Jel, obecnie w tych samych listach przez dopisanie końcówki w imion a i n zamieniono Jelenia na Władysławę a żonę jego na Marjana (!!) W ten sposób bez zabiegów chirurgicznych zmieniono od maja do listopada pięć naszym wyborcom, no i oczywiście podpisy ich skreślono z naszej listy. W innym wypadku w liście wyborców zmieniono od maja r. b. nazwisko mężowi, który nazywał się Chusek, przez dopisanie nad literą u kreski na Chasek, pozostawiając żonie nazwisko Chusek. Naturalnie podpis Chasek skreślono. Wypadków takich są dziesiątki i choć głosowanie ma odbywać się na podstawie list wyborczych 2 maja r. b., od maja w listach zaszły różne zmiany.

Próbowano również unieważnić listę w ten sposób, że Przewodniczący Kom. Wyb. dr. R. Dietrich, sekretarz Komisji p. Mroczkiewicz i członek Komisji urzędnik Magistratu Nawrocki nie chcieli przyjąć uzupełniających podpisów od naszego zastępcy pełnomocnika, żądając przybycia pełnomocnika, który w godzinach 1—3 był w pracy.

Dopiero tow. poseł Bień zmuszony był iść z „Dziennikiem Ustaw” i pouczyć pp. doktora praw, dyrektora Izby Przemysłowej - Handlowej p. Dietricha, że istnieje ustawa ogłoszona w „Dzienniku”, która musi i jego obowiązywać. Po zapoznaniu się ze wskazanym punktem ustawy p. Dietrich przyznał rację tow. postowi Bieniowi, listę przyjął lecz za to unieważniono ją z powodu „braku” podpisów.

„Czyżby to była zemsta za pouczenie?”

W Dąbrowie Górniczej unieważniono naszą listę na Redenie, w ośrodku czysto robotniczym, gdzie przy manifestacyjnym głosowaniu otrzymaliśmy 2 mandaty. Obecnie lista nasza została znowu unieważniona, a to dla tego, że na pierwszym miejscu kandydował na niej zniena-

widzony przez „sanację” były prezydent Dąbrowy Zygmunt Cieplak.

W okręgach, gdzie unieważniono nasze listy, ogłaszamy bojkot wyborów, głosujemy tylko na ważne listy w Sosnowcu w jednym okręgu, na Modrzejowie, który ma 3 mandaty (Sielec, 4 mandaty, wy Okręg wyborczy, „sanatorzy” zdobywają bez walki, jest tylko jedna lista)... w Dąbrowie w dwóch okręgach i w Będzinie w dwóch okręgach.

Na dzień głosowania „sanatorzy” również przygotowują różne sztuczki. Oprócz znanych już napadów bojówkarskich na kolporterów naszych kartek przez bojówkarzy Związku Rezerwistów, mają oni pousuwać z Komisji naszych mężów zaufania przed obliczeniem głosów, a potem kartki nasze podziurawić, lub poznać i unieważnić je jako znaczone. (!!)

Takie „est tajne zarządzanie miejscowych działaczy „senacyjnych”; czy uda się w całej rozciągłości — dowiemy się 18 listopada.

Jak widać z tego, sztuczki i „cud” wyborcze kwitną dalej.

Różne wiadomości z całego kraju

BESTJALSKI NAPAD RABUNKOWY

W Ryglicach koło Tarnowa trzech sprawcy, wylamawszy łomem drzwi, do stali się do szynku Hirschmana. Bandy ci związali obrusem żonę szynkarza, a jego samego rzucili na ziemię i chcą dowiedzieć się, gdzie są ukryte pieniądze zaczęli mu świecą przypiekać pie-

ty, poczem pobili go dotkliwie. Po zrabowaniu gotówki i różnych przedmiotów, ogólnej wartości około 600 zł., — bandyci zbiegli.

KOSZMARNE SAMOBÓJSTWO

Na przedmieściu Bydgoszczy Wielkie Bartodzieje popełnił samobójstwo kapr. Franciszek Mikołajczyk. Zakopał on pod ziemią na głębokości około pół metra nabój dynamitowy. Na mokrajzie położył warstwę słomy i położywszy się na niej, spowodował wybuch dynamitu. Na miejscu wybuchu znaleziono jedynie okrwawione strzępy munduru i zniekształcone zwłoki.

„STRZELCY” SIĘ BAWIA...

Staraniem straży pożarnej odbyła się w Odrach pow. chojnicki zabawa taneczna, która miała krwawy przebieg. Komendant straży pożarnej i prezes „Strzelca” St. Gończ, poróżniony się z sekretarzem „Strzelca” Wardynem, uderzył go w twarz. Rozwścieczony Wardyn uderzył swego prezesa kastetem w głowę, poczem zaczęła się bójka zwolenników obu stron.

Dopiero przybycie policji położyło kres tej krwawej zabawie, z której kilka osób wyszło ciężko rannych.

STRASZNY WYPADEK PODCZAS UCIECZKI

W zagrodzie rolnika Erbera w Ostrowie w pow. mogileńskim wydarzył się nieszczęśliwy wypadek.

Żona rolnika odgarniała drewnianą szuflą sieczkę z pod maszyny. W pewnej chwili szufla dostała się między sprzychy rozpadzonego koła i wbiła w brzuch gospodyni, wypruwając wnętrzności. Gospodyni w stanie nieprzytomnym przewieziono do szpitala, gdzie dokonano operacji. Stan nieszczęśliwej jest beznadziejny.

CHORY UMYSŁOWO MUSI POPEŁNIĆ PRZESTĘPSTWO, ABY SIĘ DOŚTAĆ DO SZPITALA!

B. pomocnik szofera magistrackiego w Dąbrowie Górniczej Adam Siuda, którego zwolniono z pracy z powodu stwierdzenia u niego choroby umysłowej — skradł samochód osobowy magistratu i w nocy uciekł z nim w niewiadomym kierunku. Skradziony samochód wraz z pomyśleniem znalazł się we środe wieczór w Olkuszu.

Jak się okazało, matka Siudy złożyła przed kilku dniami w magistracie podanie z prośbą o umieszczenie syna jej w zakładzie dla umysłowych chorych, gdyż skutkiem rozwijającej się choroby, nie może go czulej trzymać w domu. Niestety, daremnie.

Dopiero kadziez auta zaprowadziło Siudę do szpitala.

ŁAZIK Z SOWIETÓW PRZYWEDROWAŁ DO POLSKŁ. W PACE Z KAWIOREM

Ze Stołpców donoszą, iż podczas wyławowywania skrzyń z towarami sowieckimi w Stołpcach, w jednej ze skrzyń zamiast kawioru sowieckiego znalazł się ukryty 15-letni Aleksy Mitię, pochodzący ze Smoleńska.

W jaki sposób Mitię dostał się do skrzyni z kawiorom pozostaje zagadką,

gdyż narazie chłopca nie można zbadać, ponieważ jest bardzo wyczerpany podróżą.

ZABIŁ ROZWIEDZIONĄ ŻONĘ ZA ODMOWĘ POWROTU

W Równem przy ul. Szeptyckich Piotr Listopad zastrzelił swoją b. żonę Taisję z domu Bałacka, która ostatnio uzyskała rozwód i zamieszkała osobno, zabierając ze sobą majątek.

Listopad chciał, by żona powróciła do niego, a gdy ta sprzeciwiła się temu, a nawet oświadczyła, że zamierza ponownie wyjść za mąż, przybył w nocy do jej domu i dwoma strzałami położył ją trupem.

ŚMIERĆ DWU PRZYJACIÓŁ

Przedmiotem żywych komentarzy jest obecnie w Kobylniu tragiczna śmierć dwu kolegów oficerów, por. Jana Niksińskiego i por. Tadeusza Iwanowskiego, którzy zginęli tej samej nocy. Niksiński popełnił samobójstwo, ponieważ przepełnił na zabawie pułkowej całą pensję, zaś Iwanowski zastrzelił się również po zabawie o tej samej godzinie, co jego przyjaciel. Przyczyna samobójstwa Iwanowskiego jest narazie nieznana.

Sprostowanie urzędowe

W związku z zamieszczonym w Nr. 133 czasopisma „Robotnik” z dnia 9 kwietnia r. b. artykulem p. t. „Po zwycięskich wyborach do Rady miasta Tarnowa”, na zasadzie art. 21 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dn. 7.II 1919 r. (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14, poz. 186) proszę o zamieszczenie poniższego sprostowania:

Nieprawdą jest, jakoby „w lokalach wyborczych rozdawali pijacy agitatorzy jedynki, a robotnik, który zbliżył się do lokalu, wędrował skutki do Komisariatu”, gdyż wypadku rozdawania kartek w lokalach wyborczych nie było, jak również nie było wypadków odprowadzania w kaidankach do Komisariatu osób zatrzymanych za niedozwoloną agitację w obrębie lokalu. Natomiast jest prawdą, że jedna z osób, zatrzymana w lokalu za niedozwoloną agitację, stawiała zdecydowanie czynny opór posterunkowemu, który był zmuszony użyć kajdanek, aby doprowadzić ją do Komisariatu.

Również jest nieprawdą, aby „gdy jakiś sanator pomylił się w recytowaniu dat i okazało się, że chciał popełnić oszustwo wyborcze, to pokazywał jedynie w kaidankach do Komisariatu osób zatrzymanych za niedozwoloną agitację, że jedna z osób, zatrzymana w lokalu za niedozwoloną agitację, stawiała zdecydowanie czynny opór posterunkowemu, który był zmuszony użyć kajdanek, aby doprowadzić ją do Komisariatu.

Za Komisarza Rządu
Adam Wysokiński.

Robotnicy popierajcie swoje pismo

Wiadomości Sportowe

Organizacja sportu

OPINIA RADY NAUKOWEJ W SPRAWIE SPORTU W SZKOLE

Jak już podaliśmy, odbyło się w Warszawie w sali konferencyjnej Państwowego Urzędu W. F. posiedzenie komisyjne Rady Naukowej W. F.

Zebrań przewodniczył gen. dr. St. Reupert. Referat p. t. „Zarys struktury organizacyjnej sportu w szkole oraz sprawa regulaminu sportowego dla szkół” wygłosił w. Zygmunt Wyrobek z Krakowa, poczem wywodziła się długa i ożywiona dyskusja nad tezami, wysuniętymi przez referenta.

W wyniku dyskusji Rada jednomyślnie powziła opinię, że sport w szkole opierać się winien na szkolnych kołach sportowych, które działają winny na zasadach powszechności, a więc objąć winny całą młodzież w szkole.

Kolo sportowe miałyby na celu zorganizowanie życia sportowego uczniów całej szkoły i danie młodzieży sposobności do wyzycia się sportowego przy wyzyskaniu momentów samowychowawczych.

Kola sportowe stanowiłyby podbudowę międzyszkolnych klubów sportowych. Kluby międzyszkolne miałyby zespalać młodzież, która okazuje wybitne zamiłowanie do sportu w ogóle, a do zawodnictwa sportowego w szczególności i — podnosić sprawność fizyczną młodzieży, specjalnie w tym kierunku uzdolnionej. Klub międzyszkolny misłby być na polu sportowym reprezentacją młodzieży danej miejscowości.

Członkiem klubu mógłby być uczeń, który:

- wykazuje dobre postępy w nauce i zachowuje się nienagannie,
- jest nie tylko zdrowy, ale także dobrze rozwinięty i posiada fizyczne warunki do doskonałości się sportowego,
- zdołał POS,
- wykazuje dostateczne techniczne opowanie danej gałęzi sportu i zdołał w niej odznaczyć sprawności.

Ponadto Rada Naukowa wysunęła główne punkty, na których oprzeć się winien przyszły regulamin zawodnictwa młodzieży szkolnej.

Turystyka

POLSKI PODRÓŻNIK W AZJI MNIEJSZEJ

Dr. Wacław Korabiewicz, o którym niedawno donosiliśmy, że szczęśliwie dotarł kajakiem do Stambułu, obecnie znajduje się już w Azji Mniejszej, mianowicie — w Syrii.

Dotychczas śmiał podroźnik-kajakowiec przebył już morza: Marmara, Egejskie i Śródziemne. Przebycie tak wielkich przestrzeni kajakiem nie było łatwe. Słotmy i wichry północne utrudniały ogromnie żeglugę, która i tak wymaga wielkiej wprawy i przytomności umysłu.

Dr. Korabiewicz wraz z żoną przebywa obecnie w Aleksandrecie. Oni sami, zarówno jak kajak „Pacyfista”, cieszą się dobrym zdrowiem. Miejscowe władze francuskie są dla naszych podróżników bardzo uprzejme i czynią, co mogą, by ułatwić im dalszą drogę.

Dr. Korabiewicz zamierza zimować w Bagdadzie lub Basserze.

Piłka nożna

PO MECZU ANGLJA — WŁOCHY. Wczorajsze dzienniki włoskie poświęcają wiele miejsca omówieniu meczu piłkarskiego Anglja — Włochy.

Prasa jednogłośnie podkreśla sukces moralny, jaki odniosła drużyna włoska, grając w dziesiątkę poczynając od szóstej minuty pierwszej połowy meczu i cały czas po pauzie. W pięć minut po rozpoczęciu gry raniłony został napastnik włoski Monti i z tej racji musiał opuścić boisko.

Mimo to Włosi w drugiej połowie meczu uzyskali chwalebny wynik 2:0.

Boks

WĘGERSCY BOKSERZY W POLSCE

W nadchodzącą niedzielę walczyć będzie w Warszawie, jak już donosiliśmy, doskonały węgierski zespół bokserki B. T. K. z mistrzem Warszawy, Makkabi.

W parę dni później, a mianowicie 22 b. m. bokserzy węgierscy walczyć będą w Katowicach przeciwko kombinowanemu teamowi policyjnemu K. S. z Katowic.

CARNERA — CAMPOLO. Interesująca mecz bokserki pomiędzy b. mistrzem świata wszystkich wag, a Argentynczykiem Campolo, wyznaczony na 25 b. m. w Buenos Aires, przełożony został na 1-go grudnia b. r.

Trybuny stadionu, na którym odbędzie się wspomniany mecz, obliczono na 40.000 widzów.

Lekkoatletyka

KOMITET EUROPY ZAPROCHONY DO WARSZAWY

Zarząd Pol. Zw. L. Atletycznego postanowił zaprosić członków Komitetu Europy Międzynarodowego Zw. L. Atletycznego na posiedzenie do Warszawy, które odbędzie się prawdopodobnie w dniu 30 maja 1935 r. W tym samym dniu odbyłyby się w Warszawie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne.

Gry sportowe

WIELOMECZ SIATKÓWKI W STOLICY. Zakończony został w Warszawie wielomecz siatkówki pomiędzy zespołami AZS i Polonii warszawskiej.

W wielomeczu w ogólnej punktacji wygrał AZS w stosunku 30:10. Ciekawskie wyniki przedstawiają się następująco: Trójki pań: AZS II — Polonia II 2:0. Szóstki panów AZS wygrał 2:0. W trójkach męskich AZS zwyciężył 2:1.

Sporty zimowe

BELGJA — FRANCJA W HOKEJU LODOWYM. Międzypaństwowy mecz w hokeju lodowym Francja — Belgja przyniósł wynik remisowy 4:4. W pierwszej tercji prowadził Belgowie 2:0, w drugiej Francuzi wywalczyli wynik 3:1, a w trzeciej drużyny utrzymali remis 1:1.

Życie Warszawy

Niezwykły wypadek w fabryce baterji

Wybuch gazu zatruł 18 osób

Wstrząsający wypadek zaszedł we czwartek popołudniu w fabryce baterji „Tytan” przy ul. Obozowej. Wskutek połączenia się chemikaliów wytworzył się w fabryce trujący gaz i zanim personel spostrzegł niebezpieczeństwo, 18 osób straciło przytomność, zatrzymując się gwałtownie. Na miejsce przybyły wkrótce karetki pogotowia ratunkowego i Kasy Chorych z lekarzami.

18 osób przewieziono do szpitali. Najbardziej ucierpiały cztery robotnice: 22-letnia Helena Kwaśniewska, którą

przewieziono do szpitala Wolskiego, 18-letnia Jadwiga Sowiecka, którą przewieziono do szpitala Dzieciątka Jezus, 19-letnia Jadwiga Walewska, którą przewieziono do szpitala św. Ducha i 20-letnia Jadwiga Borowska, którą przewieziono do szpitala na Czystem.

Pozostałe 12 ofiar zabrało pogotowie Kasy Chorych. Na miejsce wypadku przybyły władze śledcze, które przy udziale rzeczoznawców przystąpiły do zbadania przyczyn zdarzenia.

Obniżone ceny węgla

Miejskie zakłady opałów ustaliły z dniem 16 b. m. nowe, obniżone ceny węgla, sprzedawanego za pośrednictwem własnych składnic i punktów sprzedaży.

Najlepsze gatunki węgla, a mianowicie kostka nr. 1 i nr. 2, sprzedawane będą po 46 zł. za tonnę loco podwórze. O-

rzech nr. 1 kosztuje obecnie 44 złote, orzech nr. 2 — 40 zł., a orzech nr. 3 — 37 zł. za tonnę. Miał sprzedawany jest po 28 złotych za tonnę.

Za znośnienie do piwnicy pobierana jest oddzielna opłata w kwocie 1,50 zł. od tonny.

Z sali sądowej

ŚMIERTELNA OPERACJA GINEKOLOGICZNA

Do lecznicy „Warszawski Zakład Ginekologiczny” przywieziono 19-letnią młodą kobietę, która po dokonanej operacji zmarła. Zdaniem lekarzy, śmierć nastąpiła wskutek uszkodzeń wewnętrznych. Operacji dokonał dr. Józef Leśniewski oraz akuszerki Paruszeńska i Biedrzycka. Pod zarzutem dokonania sztucznego przerwania ciąży z wynikiem śmiertelnym stanęli za-

równy dr. Leśniewski, jak obie akuszerki. Według opinii wydziału lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego śmierć pacjentki nastąpiła wskutek zadanych uszkodzeń wewnętrznych. Opinia ta jednocześnie wyraża zdanie, iż dr. Leśniewski w danym wypadku nie powinien był dokonywać operacji a skierować chorą do szpitala.

Wyrok w sprawie spodziewany jest późnym wieczorem.

Reforma opłat telefonicznych

Jak się dowiadujemy, Min. Pocz. i Telegrafów wyraziło zgodę na reformę telefonicznych opłat abonamentowych w Warszawie, zaprojektowaną przez rząd Państwa. Dziś popołudniu odbędzie się konferencja prasowa, na której przedstawiciele spółki telefonicznej zawiadomią o szczegółach zdecydowanej reformy.

Dotychczasowy podział abonamentu telefonów na 3 kategorie (telefony domowe, biurowe i sklepowe) został skasowany. Nowe opłaty podzielone na 2 kate-

gorie do dowolnego wyboru abonentów (15 zł. miesięcznie, 75 rozmów, 8 groszy za każde dalsze połączenie oraz 20 zł. miesięcznie, 115 rozmów, 7 groszy za każde dalsze połączenie) oznaczają reformę, ale bynajmniej nie obniżkę opłat telefonicznych w Warszawie.

Zastrzeżenia pewnych czynników w min. pocz. i telegrafów przeciw tej reformie nie odniosły skutku, zwłaszcza, że departament techniczny tego Ministerstwa oświadczył się za projektem Państwa.

Z miasta w kilku słowach

NOCNA KOMUNIKACJA TRAMWAJOWA. Dyrekcja tramwajów miejskich wyjaśnia, że w dni powszednie i przedświąteczne pierwszy wóz nocny linii Nr. 30 przebiega koło pomnika Mickiewicza o godz. 0,06, w dni świąteczne o g. 1,11 m., nie zaś o g. 0,35, jak mylnie podano. W ten sposób odstęp czasu między ostatnim wozem dziennym, a pierwszym wozem nocnym tej linii, wynosi nie trzy kwadransy lecz pięć minut, względnie 22 minuty. Ostatni tramwaj linii Nr. 1, zdążający do zajezdni na Muranowie, odjeżdża bowiem z przed pomnika Mickiewicza o godz. 0,11, osta-

tni zaś tramwaj linii dziennej Nr. 17 — o godz. 11 min. 44. W dni świąteczne przerwa ta wynosi 10 minut, względnie 20 minut.

ZWOLNIENIE Z PRACY 76 ROBOTNIKÓW. Z powodu ukończenia sezonu budowlanego, z dniem 17 b. m. nastąpi zwolnienie z pracy 76 robotników, zatrudnionych dotąd z dotacji Komisariatu Rządu przez Tow. przyjaciół Belwederu, Sielca, Siekierki i Czerniakowa przy robotach ziemnych i brukarskich na ul. Promenada, Słonecznej, Kondutorskiej i Kolonii. Robotnicy ci byli zatrudnieni od lipca.

PRZEDŁUŻANIE GODZIN PRACY W URZĘDACH POCZTOWYCH. W stołecznych urzędach pocztowych, położonych w dzielnicy handlowej, rozszerzona jest stopniowo praca w godzinach popołudniowych. Z dniem wczorajszym w urzędzie pocztowym Warszawa 13, przy ul. Leszno 5 wprowadzono wieczorowe godziny przyjmowania przekazów pieniężnych zwykłych i telegraficznych, listów wartościowych oraz wpłat i wypłat na PKO. Czynności te załatwiane będą do godz. 19-ej, a nie jak dotąd do godz. 15-tej.

WYKONCZANIE BRUKÓW NA UL. PRZECIHOJNEJ. Prace tramwajowe, prowadzone na ul. Przecihojnej, w związku z przerzuceniem jednego toru na ul. Żabią, ukończone będą dziś. Mianowicie, tor tramwajowy na Przecihojnej przechodzić ma środkiem ulicy.

T. U. R.

WYKŁADY W KOŁACH Z. Z. K. Warszawski Oddział T. U. R. i KKO. ZZZ. organizują w najbliższym tygodniu następujące wykłady w Kołach ZZZ.

Koło Warszawa I, Srebrna 15 — wtorek, 20 b. m. godz. 6-ta wiecz. tow. Chwilecki: „W obliczu dnia” Wandy Wasilewskiej.
Koło Warszawa Wileńska, ul. Wileńska 39 — środa 21 b. m. godz. 6 i pół wiecz. tow. Gumpłowicz: „Rasy a narody”.

Koło Pruszków, ul. Główna róg Narodowej — piątek 23 b. m. godz. 6-ta wiecz. tow. poseł L. Śledziński: „Akcja zbrojna w Wysockim Mazowieckim”.
ODCZYTY NA „SKRZE”. Następny odczyt staraniem TUR. na „Skrze” (Okopowa) wygłosi dziś o godz. 8 wiecz. tow. J. Litauer na temat: „Świat czarodziejski” a rzeczywistość.

Co grają w teatrach?

TEATR „ATENEUM” codziennie o g. 8.30 daje jeszcze tylko parę dni świetną komedię wiedeńską W. Lichtenberga „Mecz małżeńskich”.

W sobotę, dnia 17 b. m. o godz. 6.05 popoł. specjalne przedstawienie dla młodzieży po cenach najniższych. Powtórzoną zostanie świetna komedia Bałuckiego „Brube ryby”.

TEATR WIELKI: Dziś „Carmen” z Werminską.

Jutro o 3.15 popoł. „Rigoletto” z Mossakowskim. O godz. 8 wiecz. „Lohengrin”.

TEATR NARODOWY gra dziś „Rozbitków” Blizińskiego z Junoszą - Stępowskim, Zelwerowiczem i Leszczyńskim.

Dziś o godz. 3.30 pp. „Klub kawalerów” (przedstawienie dla młodzieży).

TEATR POLSKI. Dziś „Ciężkie czasy” Bourdeta z Pancewiczową, Smosarską, Gellówną, Samborskim, Brydzińskim.

Dziś, o godz. 3.30 pp. „Sen nocy letniej” (przedstawienie dla młodzieży).

TEATR LETNI: Dziś „Kwiecista droga” Katajewa. W głównej roli Marjusz Maszyński.

Dziś o godz. 3.30 pp. „Kłopot z papą” (przedstawienie dla młodzieży).

TEATR NOWY. Dziś „Igraszki muzyczne” w reż. Leona Schillera.

TEATR MAŁY: Dziś „Ich czworo” z Modzelewską, Żabczyńską, Wesołowskim

Śmiertelne poparzenie przy pracy

Przy ul. Grzybowskiej 134, na terenie krajowej fabryki świec, Hipolita Marenadowskiego, robotnik, 41-letni Stanisław Biernacki (Ożarów), zajęty był pobielaniem kotła. W czasie tej czynności, zapalił się od ognia fartuch a następnie ubranie. Odwieziono go do szpitala w stanie b. ciężkim.

Wścigi konne

TYPY NASZEGO SPRAWOZDAWCY

1. Kormoran, Złota Pantera, Nestor.
2. Nurt, Florencia II, Los II.
3. Kuternoga, Ferrato, Cher Ami.
4. Janczar III, Majowa, Rewers.
5. Peszt, Nitka, Floryda II.
6. Turbie, Cudem Cudów, Juana.
7. Mandaryn, Delfina, Herminja.
8. Kropidło, Rodin, Klaudia.

Co wyświetlają kina?

APOLLO: „Wiosenna parada” z Fr. Gaal.
ATLANTIC: „Rzymskie skandale”.
ANTINEA: „Branka syna puszcz” i „6 godzin życia”.
AMOR: „Csibi”.
AS: „Przygody podróżników”.
ACRON: „Świat bez mężczyzn” i „Zemsta Tonga”.
CAPITOL: „Czy Lucyna to dziewczyna?”

NOWOPRZEBUDOWANE KINO „CAPITOL”
Marszałkowska 125. Pocz. 4, 6, 8, 10
Arcywesoła komedia polska

CZY LUCYNA TO DZIEWCZYNA?
W rol. gł.: Jadwiga SMOSARSKA, Eugeniusz BODO, Mieczysława Cwiklińska i inni.
Wszystkie miejsca po 1,25.
PROK. BLOK-MUZAFILM

CASINO: „Tajemnica małej Shirley”.
COLOSSEUM: „Ich noce” i rewja COLOSSEUM MAŁE: „Nibelungi”.
CORSO: „Na fali wspomnień” i rewja CZARY: „Demon złota” i „Zdobycy oceanu”.
FAMA: „Taniec miłości” i „Kot i krzypcze”.
FILHARMONJA: „Eskimo” Van Dyke’a.

FORUM: „Kobieta i bestja”.
GLORIA: „Djabla z Kansas” i „Parada rezerwistów”.

HELJOS: „Kocha... Lubi... Szanuje”
IKS: „Zemsta Tonga” i „Głos pustyni”.
ITALIA: „Hopla” i rewja.

KOMETA: „Karjera Anny Carver” i rewja.
LOS: „Niewidzialny człowiek”.
LUX: „Jaką mnie pragniesz”.

MASKA: „Grzesznica bez winy”.
MAJESTIC: „Petersburskie noce”.

majestic
Nowy Świat 43 Pocz. o g. 6
Entuzjastycznie przyjęła Warszawa

Petersburskie NOCE
CHŁUBA PRODUKCJI SOWIECKIEJ

MIEJSKI: „Twe usta kłamią”
O g. 4.30 dla mł. „Miljon”.

KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.15—8—10.

TWE USTA KLAMIA

Norma Shearer
Herbert Marshal

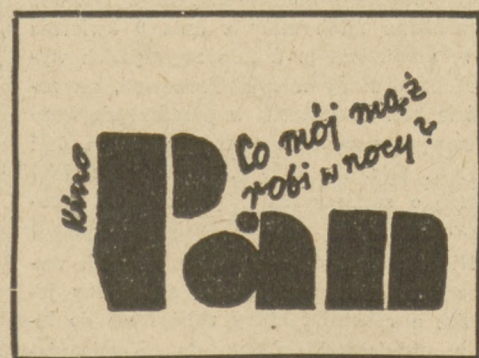
Ceny miejsc od 45 gr. do 90 gr.

MEWA: „W niewoli dżungli” i „Pilnuj swego męża”.
NOWA TOMBOLA: „Csibi” i „Grzech”.

OKO PRASKIE: „Porwanie” i „Światła Wielkiego Miasta”.

PALACE: „Cesarzowa i ja”.

PAN: „Co mój mąż robi w nocy?”

PETIT TRIANON: „Hopla” i „Fortancerka”.

PROMIEN: „Chaudu” i „Baby”.

PRAGA: „Tańcząca Venus” i rewja.

RIALTO: „Marzenia miłosne”.

RAJ: „Podniebni rycerze”.

RIVIERA: „W blasku księżycy”.

ROXY: „Ostatni z Gołolewych” i rewja.

STYLOWY: „Księżniczka przez 30 dni”.

SOKÓŁ: „Całuj mnie jeszcze” i „Port San Diego”.

ŚWIATOWID: „Imperatorowa” z Marleną Dietrich.

TON: „Buntownik” i „Gwiazdy Brodwayu”.

UCIECHA: „Viva Villa”.

UNJA: „Czerwony wóz” i rewja.

DLA ZDROWIA JEDYNI TO, CO NAJLEPSZE!
COKOLWIEK DROŻSZE — WIELOKROTNIE LEPSZE!
OLA
PRZETWARTY

Wypadki

NAGŁY ZGON

Przy ul. Przemysłowej 11, na klatce schodowej zasiała nagle lokatorka tegoż domu 68-l. Katarzyna Małecka, przy rodzinie. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć wskutek krwotoku gardlanego.

SAMOBÓJSTWA

27-l. Stanisława Orazewska otrula się esencją octową.

— Szymon Goldwasser napił się esencji octowej.

Z muzyki

„CYRULIK SEWILSKI” Z P. E. BANDROWSKĄ - TURSKĄ

Przeszło stuletni „Cyrulik” ma patent na wieczną młodość. I tym razem się podobał.

Cyrulika grał i śpiewał p. Czaplicki (szkoda, że po włosku), obdarzony nie tylko pięknym głosem, dobrą dykcją, ale i szczerym talentem aktorskim. P. A. Wróński śpiewał Almawivę, p. Zagraj — Don Basilia. Nową obsadę otrzymała też charakterystyczna rola Berty w osobie p. Janny Sowilewskiej.

Punktem kulminacyjnym była oczywiście Rozyna p. Ewy Bandrowskiej-Turskiej. Już w pierwszej odsłonie w krótkim fragmencie z balkonów sopran artystki zadźwięczała świeżością i tym swoim wdziękiem, który p. Bandrowska nadaje kreowanym przez siebie postaciom. Szczytem subtelności wokalne była, jak zwykle, „lekcja śpiewu”, gdzie koloratura sopranistki zwyciężyła rywalizowała z fletem i mimo nieco nerwowego tempa orkiestry i braku prób zdumiewała czystością i swobodą ekspresji.

Nad całością czuwał p. Adam Dołycki. W reżyserji naogół zmian nie było.
H. D.

Z WZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 5.29. Dolar złoty 8.92,5. Rubel złoty 4.58,5. Funt sterling 26.46. Dolarówka 53.50. 3 proc. pożycz. Budowlana 45. Bank Polki 93.50. Lilpop 10.50.

POLSKI ZWIĄZEK MYŚLI WOLNEJ

Dziś w sobotę o godz. 20-ej w lokalu P. Z. M. W., Królewska 16, ob. M. Gerson wygłosi odczyt p. t. „Imperjalizm brytyjski i przyszła wojna”.

Co usłyszmy w radio?

Sobota, 17.11 1934 r.
6.48 Muzyka. 6.52 Gimnastyka. 7.07 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Muzyka (płyty). 7.35 Chwilka pań domu. 7.40 Program. 7.50 Koncert. 11.57 Sygnał czasu. 12.00 Hejnał. 12.03 Wiadomości meteor. 12.05 Przegląd Prasy. 12.10 Koncert. 13.00 Dziennik południowy. 13.05 „Pamięci Leonida Sobinowa”. 15.30 Wiadomości o eksporcie. 15.35 Przegląd giełdowy. 15.45 Nagranie płytowe. 16.30 „Teatr Wyobraźni”. 17.00 Koncert solistów. 17.50 „Powiedz mi co czytasz”. 18.00 „Przegląd prasy krajowej”. 18.10 „Życie stolicy”. 18.15 Recital skrzypcowy. 18.45 Reportaż z kołpali białej w Janowej Dolinie. 19.00 Koncert chóru męskiego. 19.20 Odczyt krajow. 19.30 Fragmenty z op. „Krenek” — Jonny przegrzywa. 19.45 Program. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Muzyka lekka. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 „Jak pracujemy w Polsce”. 21.00 Koncert reklamowy. 22.15 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 „Łoża Szyderców”. 23.35 „Płyta za płytą”. 24.00 Muzyka taneczna.

DROBNE OGŁOSZENIA

A.A.A.A.A.) TAPCZANY higieniczne, automatycznie patentowane 3722, złotych 50 oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodnie. Wytwórnia: Twarda 5. 617

Do wyrobu pudełek tekturowych fachowiec potrzebny. Telefon 243-24. 5-7 pp.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40. bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe gr. 20, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatne. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajny 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.